LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS 2010/212/KĀDP

(2010. gada 29. marts)

par Eiropas Savienības nostāju Kodolieroču neizplatīšanas līguma pušu 2010. gada pārskatīšanas konferencē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

tā kā:

(1) Eiropas Savienība joprojām uzskata, ka Kodolieroču neizplatīšanas līgums (KNL) ir globālā kodolieroču neizplatīšanas režīma stūrakmens, būtisks kodolatbruņošanās pamats saskaņā ar KNL VI pantu un svarīgs aspekts, lai turpinātu izstrādāt kodolenerģijas pielietojumus miermīlīgiem mērķiem.

(2) Eiropadome 2003. gada 12. decembrī pieņēma ES masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanas stratēģiju, lai piešķirtu ievirzi savām darbībām šajā jomā. Padome 2008. gada 8. decembrī pieņēma dokumentu "Jaunas Eiropas Savienības darbības līnijas, apkarojot masu iznīcināšanas ieroču un to piegādes sistēmu izplatīšanu".

(3) Eiropadome 2008. gada 12. decembrī apstiprināja Padomes deklarāciju par starptautiskās drošības stiprināšanu, atkārtoti apliecinot apņēmību apkarot masu iznīcināšanas ieroču un to piegādes sistēmu izplatīšanu un ierosinot konkrētas un reālas atbruņošanās ierosmes, ko Savienība iesniedza Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālajai asamblejai.

(4) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome vienbalsīgi pieņēma Rezolūciju 1540 (2004), kurā masu iznīcināšanas ieroču un to piegādes līdzekļu izplatīšana nodēvēta par draudu starptautiskajam mieram un drošībai. Padome 2006. gada 12. jūnijā pieņēma Vienoto rīcību 2006/419/KĀDP [1] un 2008. gada 14. maijā pieņēma Vienoto rīcību 2008/368/KĀDP [2]; abas – lai atbalstītu Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijas 1540 (2004) īstenošanu un sakarā ar ES masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanas stratēģijas īstenošanu.

(5) Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes sanāksmē valstu un valdību vadītāju līmenī vienbalsīgi pieņēma Rezolūciju 1887 (2009), kurā pausta apņēmība tiekties uz drošāku pasauli visiem un radīt priekšnoteikumus pasaulei bez kodolieročiem atbilstīgi KNL mērķiem, veicinot starptautisko stabilitāti un balstoties uz principu par nemazinātu drošību visiem, aicinot visas valstis, kuras nav KNL puses, pievienoties tam kā līgumslēdzējām valstīm, kurās nav kodolieroču, un aicinot KNL līgumslēdzējas valstis pilnībā izpildīt savus pienākumus un saistības saskaņā ar KNL un sadarboties tā, lai KNL 2010. gada pārskatīšanas konference varētu gūt panākumus KNL stiprināšanā un noteikt reālus un sasniedzamus mērķus visos trijos KNL pīlāros, proti, ieroču neizplatīšanas, kodolenerģijas izmantošanas miermīlīgiem mērķiem un atbruņošanās jomās.

(6) Kopš 2004. gada Padome ir pieņēmusi vairākas vienotās rīcības, atbalstot Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) darbības kodoldrošības un pārbaudes jomās, kā arī īstenojot ES masu iznīcināšanas ieroču izplatīšanas novēršanas stratēģiju; pagaidām pēdējā no tām bija Vienotā rīcība 2008/314/KĀDP [3].

(7) Padome 2008. gada 8. decembrī pieņēma Padomes secinājumus par ES ieguldījumu līdz EUR 25 miljoniem SAEA kodoldegvielas bankas izveidei.

(8) Kopš 2006. gada Padome ir pieņēmusi vairākas vienotās rīcības, atbalstot Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu organizācijas sagatavošanas komisijas darbības, stiprinot tās pārraudzības un pārbaudes spējas. Pagaidām pēdējā no tām bija Vienotā rīcība 2008/588/KĀDP [4]. Turklāt Padome ir atbalstījusi Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (*CTBT*) drīzu stāšanos spēkā un vispārēju piemērošanu.

(9) Amerikas Savienoto Valstu prezidents ir sasaucis kodoldrošības samitu 2010. gada 13. aprīlī, lai stiprinātu apņēmību panākt kodoldrošību pasaulē, pievēršoties arī kodolterorisma draudiem.

[1] OV L 165, 17.6.2006., 30. lpp.
[2] OV L 127, 15.5.2008., 78. lpp.
[3] OV L 107, 17.4.2008., 62. lpp.
[4] OV L 189, 17.7.2008., 28. lpp.

(10) KNL pušu 1995. gada pārskatīšanas un pagarināšanas konference pieņēma lēmumus par KNL termiņa pagarināšanu uz nenoteiktu laiku, par kodolieroču neizplatīšanas un atbruņošanās principiem un mērķiem, par KNL pārskatīšanas procesa stiprināšanu un rezolūciju par Tuvajiem Austrumiem.

(11) KNL 2000. gada pārskatīšanas konference pieņēma nobeiguma dokumentu.

(12) Padome 2005. gada 25. aprīlī pieņēma Kopējo nostāju 2005/329/KĀDP ([1]) par Kodolieroču neizplatīšanas līguma pušu 2005. gada pārskatīšanas konferenci.

(13) KNL 2010. gada pārskatīšanas konferences sagatavošanas komiteja ir sanākusi trīs reizes – no 2007. gada 30. aprīļa līdz 11. maijam Vīnē, no 2008. gada 28. aprīļa līdz 9. maijam Ženēvā un no 2009. gada 4. līdz 15. maijam Ņujorkā.

(14) Ņemot vērā KNL 2000. gada pārskatīšanas konferences iznākumu un KNL 2005. gada pārskatīšanas konferences iznākumu, apspriežu iznākumu trijās KNL 2010. gada pārskatīšanas konferences sagatavošanas komitejas sanāksmēs un pašreizējo stāvokli, būtu lietderīgi atjaunināt un plašāk izvērst mērķus, kas ir noteikti Kopējā nostājā 2005/329/KĀDP, un iniciatīvas, kas ir īstenotas saskaņā ar to,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Savienības mērķis ir stiprināt starptautisko kodolneizplatīšanas režīmu, veicinot Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) pušu 2010. gada pārskatīšanas konferences būtisku un līdzsvarotu iznākumu, lai sasniegtu jūtamu un reālu progresu virzībā uz KNL ietvertajiem mērķiem.

Lai sasniegtu minēto mērķi, Savienība it īpaši tiecas veicināt konkrētu, efektīvu, pragmatisku un vienprātīgu pasākumu kopuma pieņemšanu, lai stiprinātu starptautiskos centienus, kas vērsti pret ieroču izplatīšanu, lai veicinātu atbruņošanos un lai nodrošinātu kodolenerģijas izmantošanas miermīlīgiem mērķiem atbildīgu attīstību valstīs, kuras vēlas attīstīt savas spējas šajā jomā. Šajā nolūkā Eiropas Savienība ir izstrādājusi un iesniegusi KNL 2010. gada pārskatīšanas konferencei darba dokumentu par nākotnē vērstiem ES priekšlikumiem visos trijos KNL pīlāros ([2]), kas iecerēts kā daļa no KNL 2010. gada pārskatīšanas konferences pieņemta vērienīga rīcības plāna.

([1]) OV L 106, 27.4.2005., 32. lpp.
([2]) NPT/CONF.2010/PC.III/WP.26.

2. pants

KNL 2010. gada pārskatīšanas konferencē Savienībai it īpaši jāstrādā, lai nodrošinātu to, ka KNL līgumslēdzējas valstis (turpmāk "līgumslēdzējas valstis") pievērstos turpmāk norādītajām prioritātēm:

1) visām līgumslēdzējām valstīm atkārtoti apliecināt gatavību izpildīt savus pienākumus un atbalstīt KNL mērķus, kā arī censties panākt, lai KNL pievienotos visas valstis;

2) stiprināt KNL īstenošanu, pieņemot konkrētu, efektīvu, pragmatisku un vienprātīgu pasākumu kopumu, lai stiprinātu starptautiskos centienus, kas vērsti pret ieroču izplatīšanu, lai veicinātu atbruņošanos un lai nodrošinātu kodolenerģijas izmantošanas miermīlīgiem mērķiem atbildīgu attīstību, kā arī panākt progresu KNL 1995. gada rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem īstenošanā;

3) atkārtoti apliecināt atbalstu kodolieroču kontrolei un atbruņošanās procesam un uzsvērt, ka vajadzīga konkrēta virzība šajā jomā, it īpaši tiecoties panākt vispārēju kodolieroču krājumu samazinājumu pasaulē saskaņā ar KNL VI pantu, it īpaši ņemot vērā to valstu atbildību, kam pieder lielākie arsenāli, un panākt vienošanos par konkrētiem un drīziem pasākumiem, tostarp panākt drīzu Līguma par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu (*CTBT*) stāšanos spēkā un sākt sarunas atbruņošanās konferencē par Skaldāmu materiālu, kas paredzēti kodolieroču vai citu kodolspridzināšanas ierīču ražošanai, aizliegšanas līgumu (*FMTC*), kas ir būtiski soļi ceļā uz KNL VI pantā iekļauto pienākumu izpildi un galamērķa sasniegšanu;

4) stiprināt neizplatīšanas režīma efektivitāti un vispārēju piemērošanu, atzīstot, ka vispārējā drošības nolīguma un papildprotokola noslēgšana ir pārbaudes standarts saskaņā ar KNL III pantu;

5) stiprināt KNL ar līgumslēdzēju valstu kopīgu izpratni par to, kā efektīvi rīkoties gadījumos, kad kāda valsts izstājas no KNL;

6) stiprināt KNL, ņemot vērā pašreizējos galvenos izaicinājumus saistībā ar izplatīšanu, it īpaši Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā un Irānas Islāma Republikā, ar līgumslēdzēju valstu kopīgu izpratni par to, kā apņēmīgi un efektīvi rīkoties līguma neievērošanas gadījumos;

7) vērst plašumā atbalstu koncepcijai par to, ka tiek atbildīgi attīstīti kodolenerģijas izmantojumi miermīlīgiem mērķiem, veicināt šādas koncepcijas pieņemšanu, ievērojot stingrākos drošības, drošuma un neizplatīšanas nosacījumus, atbalstīt daudzpusējas pieejas kodoldegvielas ciklam.

3. pants

Lai sasniegtu 1. pantā minēto mērķi un 2. pantā noteiktās prioritātes, Savienība:

a) veicina strukturētu un līdzsvarotu darbības pārskatīšanu KNL 2010. gada pārskatīšanas konferencē, tostarp pārskatot to līgumslēdzēju valstu saistību īstenošanu, kas pieņemtas saskaņā ar KNL, kā arī nosakot jomas, kurās būtu jātiecas gūt panākumus nākotnē, un tam nepieciešamos līdzekļus, it īpaši ņemot vērā KNL 2015. gada pārskatīšanas konferenci;

b) palīdz panākt konsensu, pamatojoties uz sistēmu, kas izveidota ar KNL, paužot atbalstu lēmumiem un rezolūcijai par Tuvajiem Austrumiem, kas pieņemta KNL 1995. gada pārskatīšanas un pagarināšanas konferencē, un KNL 2000. gada pārskatīšanas konferences nobeiguma dokumentam, ņem vērā pašreizējo stāvokli un cita starpā veicina šādu būtisku jautājumu risināšanu:

1) cenšas saglabāt KNL integritāti, celt tā autoritāti un veicināt īstenošanu;

2) atzīst, ka KNL ir vienreizējs un neaizstājams daudzpusējs instruments starptautiskā miera, drošības un stabilitātes saglabāšanai un stiprināšanai tādā nozīmē, ka ar to izveido juridisku sistēmu kodolieroču izplatīšanas ierobežošanai un pārbaudes sistēmas turpmākai attīstībai, nodrošinot to, ka valstis, kurām nav kodolieroču, izmanto kodolenerģiju tikai miermīlīgiem mērķiem, turklāt tas ir būtisks pamats kodolatbruņošanās īstenošanai saskaņā ar KNL VI pantu un būtisks elements, lai izstrādātu turpmākus kodolenerģijas izmantojumus miermīlīgiem mērķiem, uzsverot, ka KNL ar trim savstarpēji pastiprinošiem pīlāriem pārstāv visu līgumslēdzēju valstu kopīgas drošības intereses;

3) uzsver, ka pilnīgi noteikti vajag nodrošināt to, ka līgumslēdzējas valstis pilnībā ievēro visus KNL noteikumus;

4) uzsver, ka līgumslēdzēju valstu politikai un stratēģijām ir jāatbilst šiem KNL noteikumiem;

5) cenšas panākt KNL vispārēju piemērošanu; aicina visas valstis, kuras nav KNL līgumslēdzējas, nekavējoties pievienoties KNL kā līgumslēdzējām valstīm, kurās nav kodolieroču, un, kamēr tās vēl nav pievienojušās KNL, ievērot tā noteikumus un uzņemties ieroču neizplatīšanas un atbruņošanās saistības;

6) paužgandarījumu par pilsoniskās sabiedrības ieguldījumu, popularizējot KNL principus un mērķus;

ATBRUŅOŠANĀS

7) atkārtoti apliecina apņēmību mēģināt panākt, lai pasaule būtu drošāka visiem, un radīt priekšnoteikumus pasaulei bez kodolieročiem atbilstīgi KNL mērķiem; paužpārliecību, ka nekavējoši pasākumi šā mērķa tuvināšanai var nozīmēt ievērojamu drošības pieaugumu visiem;

8) paužgandarījumu par ievērojamo kodolieroču skaita samazinājumu, kas noticis kopš aukstā kara beigām, tostarp divās Savienības dalībvalstīs; uzsver, ka jāpanāk vispārējs kodolieroču krājumu samazinājums pasaulē, cenšoties īstenot pakāpenisku, sistemātisku kodolatbruņošanos saskaņā ar KNL VI pantu, it īpaši ņemot vērā to valstu atbildību, kam pieder lielākie arsenāli; šajā sakarībā paužgandarījumu par sarunām par jauno *START* līgumu starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Krievijas Federāciju; atkārto, ka jāpanāk lielāks progress arsenālu samazināšanā un kodolieroču sistēmu darbības gatavības samazināšanā līdz minimālajam nepieciešamajam līmenim;

9) attiecībā uz nestratēģiskajiem kodolieročiem:

i) aicina visas līgumslēdzējas valstis, kuru rīcībā ir šādi ieroči, iekļaut tos vispārējos ieroču kontroles un atbruņošanās procesos, lai tos varētu pārbaudāmi un neatgriezeniski samazināt un iznīcināt;

ii) atzīst turpmākas pārskatāmības un uzticības veidošanas pasākumu nozīmi, lai virzītu šo kodolatbruņošanās procesu;

iii) mudina Amerikas Savienotās Valstis un Krievijas Federāciju turpināt izstrādāt prezidenta vienpusējās 1991./92. gada ierosmes un iekļaut nestratēģiskos kodolieročus nākamajā sarunu kārtā par divpusēju kodolieroču skaita samazināšanu, tādējādi samazinot augšējo robežvērtību to arsenālā esošo stratēģisko un nestratēģisko kodolieroču skaitam;

10) atzīst neatgriezeniskuma principa piemērošanu visiem pasākumiem kodolatbruņošanās un bruņojuma kontroles jomā, tādējādi līdzdarbojoties starptautiskā miera, drošības un stabilitātes uzturēšanā un stiprināšanā, ņemot vērā šos nosacījumus;

11) atzīst to, cik svarīgas no kodolatbruņošanās viedokļa ir kodolieroču iznīcināšanas un izskaušanas programmas, kā arī tādu skaldāmu materiālu iznīcināšanas programmas, kas definētas saskaņā ar G8 Globālo partnerību;

12) īsteno centienus, lai nodrošinātu pārbaudāmību, pārskatāmību un citus kodolvalstu uzticības veicināšanas pasākumus, atbalstot turpmāku progresu atbruņošanās jomā; šajā sakarā pauž gandarījumu par palielinātu pārskatāmību, ko demonstrē dažas kodolvalstis, tostarp divas Savienības dalībvalstis, attiecībā uz to rīcībā esošiem kodolieročiem, un aicina arī pārējās valstis rīkoties tāpat;

13) atkārtoti apliecina arī atbalstu uz līgumiem balstītai kodolieroču kontrolei un atbruņošanās procesam un uzsver, ka jāatjauno daudzpusējie centieni un daudzpusējie reaģēšanas instrumenti, it īpaši Atbruņošanās konference;

14) aicina valstis, it īpaši deviņas atlikušās valstis, kuras uzskaitītas *CTBT* II pielikumā un kuras to vēl nav izdarījušas, nekavējoties un bez nosacījumiem parakstīt un ratificēt *CTBT*, kas ir būtiska kodolatbruņošanās un kodolieroču neizplatīšanas režīma sastāvdaļa; pēc iespējas drīzāk jāpanāk tā stāšanās spēkā; šajā sakarībā pauž gandarījumu par Amerikas Savienoto Valstu nesen pausto apņēmību attiecībā uz *CTBT* drīzu ratifikāciju;

15) kamēr *CTBT* nav stājies spēkā, aicina visas valstis ievērot kodolsprādzienu izmēģinājumu moratoriju un atturēties no jebkuras darbības, kas būtu ar *CTBT* uzlikto saistību un tā noteikumu pārkāpums, kā arī pēc iespējas drīzāk un pārskatāmā veidā demontēt visas kodolizmēģinājumu iekārtas un darīt tās pieejamas starptautiskajai sabiedrībai; uzsver to, cik svarīgs ir *CTBT* organizācijas sagatavošanas komisijas veiktais darbs, un pauž gandarījumu par tās darbu, it īpaši attiecībā uz Starptautisko uzraudzības sistēmu;

16) pauž gandarījumu par 2009. gadā panākto konsensu par Atbruņošanās konferences darba programmu un, pamatojoties uz to, aicina nekavējoties sākt sarunas par *FMCT* sagatavošanu un pēc iespējas drīzu noslēgšanu, pamatojoties uz dokumentu CD/1299 (1995. gada 24. marts) un tur ietvertajām pilnvarām, par ko panākta vienošanās Atbruņošanās konferences 2009. gada 29. maija Lēmumā par darba programmas izveidi 2009. gada sesijai (CD/1864);

17) aicina visas attiecīgās valstis līdz *FMCT* spēkā stāšanās dienai nekavējoties pasludināt un uzturēt kodolieroču vai citu kodolspridzināšanas ieroču ražošanai paredzētu skaldāmu materiālu ražošanas moratoriju, kā arī demontēt vai pārveidot tikai ar spridzināšanu nesaistītai lietošanai iekārtas, kas paredzētas kodolieroču skaldāmu materiālu ražošanai; pauž gandarījumu par to piecu kodolvalstu, it īpaši Savienības dalībvalstu, rīcību, kuras pasludinājušas atbilstīgus moratorijus un demontējušas šādas iekārtas;

18) aicina visas attiecīgās valstis veikt atbilstīgus praktiskus pasākumus, lai mazinātu nejauša kodolkara draudus;

19) turpina izskatīt jautājumu par garantijām drošības jomā attiecībā uz valstīm, kam nav kodolieroču un kas ir līgumslēdzējas valstis;

20) aicina valstis, kurām ir kodolieroči, atkārtoti apliecināt esošās drošības garantijas, kas minētas Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijā 984 (1995), atzīstot, ka šādas drošības garantijas stiprina kodolieroču neizplatīšanas režīmu; aicina parakstīt un ratificēt attiecīgos protokolus līgumiem, ar kuriem izveido no kodolieročiem brīvas zonas, kas sagatavoti pēc nepieciešamajām konsultācijām saskaņā ar 1999. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Atbruņošanās komisijas (*UNDC*) pamatnostādnēm, atzīstot, ka šādām zonām pieejamas uz līgumiem balstītas drošības garantijas;

21) uzsver, ka jāvirza vispārējie ieroču kontroles un atbruņošanās procesi, un aicina uz turpmāku rīcību sakarā ar visiem atbruņošanās aspektiem, lai veicinātu drošību pasaulē;

22) veic darbus apspriežu sākšanai par līgumu, ar ko nosaka aizliegumu tuva un vidēja rādiusa "zeme-zeme" tipa raķetēm;

23) aicina vispārēji piemērot un efektīvi īstenot Hāgas rīcības kodeksu pret ballistisko raķešu izplatīšanu;

24) uzsver, cik svarīgi ir vispārēji piemērot un īstenot Bioloģisko un toksisko ieroču konvenciju, Konvenciju par ķīmiskajiem ieročiem, kā arī citas konvencijas, pasākumus un ierosmes, ar ko veicina konvencionālā bruņojuma kontroli;

25) strādā, lai risinātu reģionāla mēroga nestabilitātes un nedrošības problēmas un konflikta situācijas, kas bieži vien ir bruņošanās programmu cēlonis;

NEIZPLATĪŠANA

26) atzīst, ka pēdējos gados saņemti būtiski izaicinājumi sakarā ar kodolieroču izplatīšanu, it īpaši Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā un Irānas Islāma Republikā, un uzsver, ka starptautiskajai sabiedrībai jābūt gatavai pieņemt šos izaicinājumus, un uzsver, ka vajadzīga apņēmīga atbildes rīcība;

27) uzsver vajadzību pastiprināt Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes galīgā lēmuma pieņēmējas lomu, lai tā varētu veikt attiecīgus pasākumus saskaņā ar Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) Statūtiem gadījumā, ja kāds neievēro saistības, kas izriet no KNL, tostarp piemērot drošības pasākumus;

28) atgādina, kādas iespējamas sekas starptautiskajam mieram un drošībai var radīt izstāšanās no KNL; mudina starptautisko sabiedrību mērķtiecīgi un enerģiski reaģēt uz paziņojumu par izstāšanos un uz šāda paziņojuma sekām; uzsver Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes prasību nekavējoties rīkoties un it īpaši nekavējoties reaģēt uz jebkuras valsts paziņojumu par izstāšanos no KNL; mudina KNL līgumslēdzējas valstis veicināt pasākumu pieņemšanu šajā sakarā, tostarp pasākumus, lai saglabātu adekvātas SAEA garantijas visiem kodolmateriāliem, ierīcēm, tehnoloģijām un iekārtām, kas izstrādātas miermīlīgiem mērķiem;

29) aicina pārtraukt sadarbību kodolenerģijas jomā ar kādu valsti, ja SAEA nespēj dot pietiekamas garantijas, ka attiecīgās valsts kodolenerģijas programma ir paredzēta tikai miermīlīgiem mērķiem, līdz brīdim, kad SAEA var dot šīs garantijas;

30) aicina visas reģiona valstis rīkoties, *inter alia*, lai Tuvajos Austrumos izveidotu efektīvi pārbaudāmu zonu, kas brīva no kodolieročiem un citiem masu iznīcināšanas ieročiem un to piegādes sistēmām, kā arī atturēties no pasākumiem, kas kavē šā mērķa sasniegšanu; atzīst, ka ir svarīgi panākt vienošanos par konkrētiem praktiskiem pasākumiem, kas būtu daļa no procesa, kurā iesaistītas visas reģiona valstis, lai atvieglinātu 1995. gada KNL rezolūcijas par Tuvajiem Austrumiem īstenošanu;

31) aicina arī visas līgumslēdzējas valstis, it īpaši līgumslēdzējas valstis, kurām ir kodolieroči, paplašināt savu sadarbību un pielikt visus pūliņus, lai reģionālās puses Tuvajos Austrumos izveidotu efektīvi pārbaudāmu zonu, kas brīva no kodolieročiem un citiem masu iznīcināšanas ieročiem un to piegādes sistēmām, saskaņā ar 1995. gada KNL rezolūciju par Tuvajiem Austrumiem;

32) tā kā drošība Eiropā ir saistīta ar drošību Vidusjūras reģionā, par īpaši svarīgu uzskata kodolieroču neizplatīšanas režīma īstenošanu šajā reģionā;

33) atzīst to, cik svarīgas mieram un drošībai ir zonas, kas ir brīvas no kodolieročiem, pamatojoties uz pasākumiem, par ko brīvprātīgi vienojušās attiecīgā reģiona valstis saskaņā ar 1999. gada *UNDC* pamatnostādnēm;

34) uzsver, ka jādara viss iespējamais, lai novērstu kodolterorisma draudus, kas saistīti ar teroristu iespējamu piekļuvi kodolieročiem vai kodolmateriāliem, kurus varētu izmantot, gatavojot radioaktīvu materiālu izkliedes ierīces, un šajā sakarā uzsver, ka jāievēro saistības, kas izriet no Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcijas 1540 (2004) un Rezolūcijas 1887 (2009), un aicina uzlabot spēcīgu radioaktīvu avotu kodoldrošību;

35) aicina visas valstis, kuras to vēl nav izdarījušas, parakstīt, ratificēt un īstenot Starptautisko konvenciju par kodolterorisma apkarošanu, kas ir starptautiskās juridiskās sistēmas svarīga sastāvdaļa kodolterorisma draudu novēršanai;

36) ņemot vērā paaugstinātos kodolieroču izplatības un terorisma draudus, atbalstīt G8 Globālās partnerības iniciatīvu un SAEA rīcību, un citus daudzpusējus mehānismus šajā sakarā, piemēram, Izplatīšanas drošības iniciatīvu, Globālo iniciatīvu kodolterorisma apkarošanai un Globālo draudu samazināšanas iniciatīvu; pauž gandarījumu par Globālā kodoldrošības samita mērķiem drošības jomā;

37) atzīst, ka vispārējie drošības nolīgumi un papildprotokoli aizkavē kodolieroču izplatīšanu un tie ir pašreizējais pārbaudes standarts;

38) turpina strādāt, lai panāktu SAEA garantiju sistēmas vispārēju piemērošanu un stiprināšanu, lai nodrošinātu lielāku iespēju konstatēt neizplatīšanas pienākumu pārkāpumus, it īpaši visām attiecīgajām valstīm pieņemot un īstenojot Vispārējo drošības nolīgumu un papildprotokolu un attiecīgā gadījumā – Pārskatīto nelielo daudzumu protokolu, kā arī turpina nostiprināt garantiju sistēmu;

39) cenšas panākt, lai KNL 2010. gada pārskatīšanas konference un SAEA Valde atzītu, ka Vispārējā drošības nolīguma un papildprotokola noslēgšana un īstenošana ir pašreizējais pārbaudes standarts saskaņā ar KNL III pantu;

40) uzsver SAEA vienreizējo nozīmi, pārbaudot to, kā valstis ievēro kodolieroču neizplatīšanas saistības;

41) turpina uzsvērt SAEA svarīgo nozīmi, pēc pieprasījuma palīdzot uzlabot kodolmateriālu un iekārtu drošību, un aicina valstis sniegt atbalstu SAEA;

42) atzīst to, cik svarīga ir efektīva un atbilstīga eksporta kontrole saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju 1540 (2004) un Rezolūciju 1887 (2009) un atbilstīgi KNL III panta 2. punktam;

43) valstu mērogā īsteno efektīvas eksporta, tranzīta, pārkraušanas un reeksporta kontroli, ietverot attiecīgus tiesību aktus un noteikumus, lai to panāktu, un enerģiskus starptautiskus un valstu centienus, lai apkarotu izplatīšanas finansēšanu un lai kontrolētu piekļuvi nemateriālai tehnoloģiju nodošanai;

44) ievieš iedarbīgas krimināLsankcijas pret izplatīšanas darbībām, lai novērstu nelikumīgu eksportu, tranzītu, starpniecību un nelikumīgu tirdzniecību, kā arī ar to saistītu finansēšanu, saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūciju 1540 (2004);

45) mudina *Zangger* komiteju un Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupu (*NSG*) dalīties eksporta kontroles pieredzē, lai visas valstis varētu ņemt vērā *Zangger* komitejas veiktos pasākumus un *NSG* pamatnostādnes un to īstenošanu;

46) norāda, ka drīz galīgajā versijā jāizstrādā *NSG* pastiprinātas pamatnostādnes, it īpaši attiecībā uz pastiprinātu bagātināšanas un pārstrādes tehnoloģiju eksporta kontroli, un jāstrādā *NSG*, lai panāktu, ka papildu protokola stingra ievērošana ir nosacījums kodolmateriālu piegādei;

47) aicina valstis, kuras ir Konvencijas par kodolmateriālu fizisko aizsardzību līgumslēdzējas puses, pēc iespējas drīzāk ratificēt minētās konvencijas grozījumu, lai veicinātu tās stāšanos spēkā;

48) mudina izstrādāt tehnoloģijas, kas būtu aizsargātas pret izplatīšanu un kam būtu viegli piemērot garantijas;

KODOLENERĢIJAS IZMANTOJUMI MIERMĪLĪGIEM MĒRĶIEM

49) atzīst līgumslēdzēju valstu tiesības izmantot kodolenerģiju miermīlīgiem mērķiem saskaņā ar KNL IV pantu, ievērojot tā I, II un III pantu, *inter alia*, elektrības ražošanas, rūpniecības, veselības un lauksaimniecības jomā;

50) joprojām veltī visus spēkus tam, lai nodrošinātu kodolenerģijas pielietojumu miermīlīgiem mērķiem atbildīgu izstrādi, ievērojot stingrākos drošības, drošuma un neizplatīšanas nosacījumus;

51) šajā sakarībā mudina līgumslēdzējas valstis atkārtoti apstiprināt un ievērot principus un standartus, ar kuriem reglamentē atbildīgu kodolenerģijas attīstību miermīlīgiem mērķiem;

52) uzsver to, cik svarīgi ir turpināt starptautisku sadarbību, lai stiprinātu kodoldrošību, atkritumu drošu apsaimniekošanu, radioloģisko aizsardzību un civilo kodolatbildību, un aicina valstis, kas nav vēl pievienojušās visām attiecīgajām konvencijām, pēc iespējas ātrāk izdarīt to, kā arī pilnībā īstenot no tām izrietošās saistības;

53) atbalsta valstu, divpusējus un starptautiskus centienus sagatavot vajadzīgo darbaspēku, sniedzot tam iemaņas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atbildīgu kodolenerģijas izmantošanu miermīlīgiem mērķiem atbilstīgi stingrākajiem drošības, drošuma un neizplatīšanas nosacījumiem;

54) joprojām ir stingri pārliecināta par priekšrocībām, ko dod daudzpusīgas pieejas kodoldegvielas ciklam, kur garantiju mehānismi, atsevišķi vai apvienojumā ar citiem papildu mehānismiem, nedrīkstētu kropļot labi darbojošos tirgu un tiem būtu jāpievēršas tiesībām izmantot kodolenerģiju miermīlīgiem mērķiem, sniedzot kodoldegvielas piegādes drošību valstīm, kuras attīsta kodolprogrammu atbilstīgi stingrākajiem drošības, drošuma un neizplatīšanas nosacījumiem;

55) atzīst, ka vairākas ierosmes, tostarp mazbagātinātas urāna bankas izveide SAEA pārraudzībā ieinteresētajām valstīm var nodrošināt rezerves mehānismus un atvieglināt stabilus daudzpusējus risinājumus;

56) mudina organizēt turpmāku dialogu un apspriedes un iesaistās tajās, lai noskaidrotu vēl neatrisinātos jautājumus un lai palielinātu atbalstu daudzpusēju pieeju koncepcijai attiecībā uz kodoldegvielas ciklu.

4. pants

Savienības rīcība saskaņā ar 1., 2. un 3. pantā noteiktiem mērķiem ietver šādas darbības:

a) demarši attiecībā uz līgumslēdzējām valstīm un vajadzības gadījumā arī attiecībā uz valstīm, kas nav KNL līgumslēdzējas, lai mudinātu tās atbalstīt šā lēmuma 1., 2. un 3. pantā izklāstītos mērķus;

b) centieni panākt dalībvalstu vienošanos par priekšlikumu projektiem būtiskos jautājumos, ko Savienības vārdā nodot izskatīšanai līgumslēdzējām valstīm un kas varētu būt KNL 2010. gada pārskatīšanas konferences lēmumu pamatā;

c) Savienības deklarācijas kopējās apspriedēs un trijās pamatkomiteju apspriedēs un to apakšstruktūru apspriedēs KNL 2010. gada pārskatīšanas konferencē.

5. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

6. pants

Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2010. gada 29. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
E. ESPINOSA